

**TILSYNSUTVALGET
FOR DOMMERE**

Tilsynsutvalget for dommere har i møte den 11. juni 2009 truffet vedtak i

Sak nr: 24/09 (arkivnr: 200900344-17)

Saken gjelder: Klage fra A på tingrettsdommer B ved X tingrett

Utvalgsmedlemmer: Eva Nygaard Ottesen (leder)
Berit Svensli Solseth
Frode Sulland
Halvor Kjølstad
Wenche Frøgn Sellæg

A har den 8. mai 2009 fremsatt habilitetsinnsigelse mot Eva Nygaard Ottesen. Denne innsigelsen er ikke tatt til følge, jf. vedtak av 2. juni 2009.

Offentlighet: Vedtaket er offentlig, jf. offentleglova § 3.

Vedtak:

1. Klagen avvises i den utstrekning den gjelder forhold som kan overprøves ved bruk av rettsmidler.
2. Det foreligger forøvrig ikke grunnlag for anvendelse av disiplinærtiltak overfor tingrettsdommer B.

Innledning:

Ved brev av 7. april 2009 har A inngitt klage på tingrettsdommer B ved X tingrett. Klagen gjelder dommeratferd. Klagen er forelagt tingrettsdommer B som ved brev av 14. mai 2009 har avgitt uttalelse. Klagen er supplert ved brev av 14. april og 22. mai 2009. Sorenskriver C ved X tingrett er orientert om klagen.

Saksfremstilling:

Klagen har sin bakgrunn i behandlingen av en sivil sak med krav om erstatning etter påståtte økonomiske misligheter før konkurs i et selskap. Søksmålet rettet seg mot selskapets advokat og dennes forsikringsselskap. Klager, A, var saksøker. Saken ble behandlet av tingrettsdommer B ved X tingrett, som avsa uteblivelsesdom den 26. mars 2009.

Klagen dreier seg om dommerens behandling av As begjæring om utsettelse av hovedforhandlingen, som var berammet til 24. mars 2009.

Klager – A – har i hovedsak vist til følgende:

Tingrettsdommer B tok kontakt per telefon med As primærlege, kommunelege I, D, dagen før hovedforhandlingen skulle begynne. Dommeren fortolket denne telefonsamtalen feil, og slik at legen hadde tilbakekalt en tidligere uttalelse, noe som resulterte i at retten avsa uteblivelsesdom på feil grunnlag.

Det aksepteres ikke at dommeren på denne måten ringer opp den lege som allerede har gitt en kurant bekreftelse, og kommer frem til at legen har sagt noe helt annet enn det som ville vært seriøst under de da rådende forhold.

Kommunelege D har i ettertid, i brev av 31. mars 2009, blant annet uttalt:

”Min uttalelse åpnet ikke for at du skulle klare å gjennomføre en ordinær rettssak, og på den måten er nok min uttalelse blitt brukt på feil måte.”

Det fremgår av rettens redegjørelse i et brev av 26. mars 2009 at tingrettsdommer B gjør bruk av rene usannheter hva gjelder innholdet i telefonsamtalen med legen.

Innklagede – tingrettsdommer B – har i hovedsak vist til følgende:

Rettens synspunkter fremgår av uteblivelsesdommen og av rettens brev til A av 26. mars 2009.

Saken har vært utsatt flere ganger tidligere. Forrige utsettelse var på bakgrunn av en uttalelse fra kommunelege D av 1. august 2008.

Ca en uke før berammet hovedforhandling i mars 2009, kom det et brev fra A der han forklarte at han ikke kunne møte. Retten ba om legeattest der det fremgår at det var umulig for ham å møte. Den legeerklæringen som kom var noe vag i formuleringen. På grunn av kort tid frem til berammet hovedforhandling kontaktet retten kommunelege D over telefonen for nærmere presisering. Det var i samtalen ikke diskutert temaer som kunne være i strid med legens taushetsplikt.

Om telefonsamtalen med dr. D har tingrettsdommer B uttalt:

”D ble innledningsvis gjort kjent med at det er A som er saksøker i saka. Han ble deretter spurt om han av A var blitt gjort kjent med rettens brev om at en ville ta hensyn til hans helsetilstand med pauser og lignende. Det var D ikke gjort kjent med. På direkte spørsmål om A kunne gjennomføre hovedforhandling forutsatt slike pauser, svarte D ja under ei ytterligere forutsetning: A måtte få sitte med beinet høyt.”

A ble orientert om samtalen og resultatet av den ved e-post samme dag. Som det går frem av klagen, så ikke A e-posten før neste dag. Det var på grunnlag av svaret fra kommunelegen og manglende tilbakemelding på rettens e-post, at retten besluttet å gjennomføre hovedforhandlingen dagen etter, da A ikke møtte.

Når kommunelege D i ettertid mener at uttalelsen er brukt på feil måte, blant annet fordi han ikke var klar over at A hadde en sentral funksjon i saken, har han enten glemt eller ikke fått med seg den innledende opplysningen om at A var saksøker, eventuelt ikke forstått at det betyr at han må være til stede under hele saken.

Det har aldri vært noe ønske å motarbeide A. Dersom legeuttalelsen er tolket på en annen måte enn det er grunnlag for, slik at A hadde gyldig fravær, antas at dette blir rettet opp i lagmannsretten. A har anket dommen.

Tilsynsutvalget for dommere ser slik på saken:

Tilsynsutvalget legger til grunn at saken er klar for realitetsbehandling. Slik saken er opplyst, finner utvalget det åpenbart unødvendig å høre partenes muntlige forklaringer, jf. domstolloven § 238 andre ledd, andre setning. Ingen av partene har bedt om å avgi muntlig forklaring..

Generelt bemerkes at Tilsynsutvalget for dommere kan treffe vedtak om disiplinærtiltak dersom en dommer forsettlig eller uaktsomt overtrer de plikter som stillingen medfører, eller for øvrig opptrer i strid med god dommerskikk, jf. domstolloven § 236 første ledd.

Det gjelder visse lovbestemte unntak fra denne myndigheten. En viktig begrensning i utvalgets myndighet følger av bestemmelsen i domstolloven § 236 fjerde ledd, som sier at utvalget ikke kan ”vurdere forhold som kan overprøves etter reglene i rettspleielovgivningen for øvrig”. Det betyr at dersom et forhold kan brukes som grunnlag for anke eller gjenopptagelse, kan Tilsynsutvalget ikke vurdere dette. Det er uten betydning om ankeadgangen er benyttet eller ikke.

Spørsmålet om A hadde gyldig fravær eller ikke til hovedforhandlingen 24. mars 2009 og om uteblivelsesdom skulle vært avsagt, er rettslige spørsmål. De vurderinger som dommeren har gjort i den forbindelse kan bare overprøves av høyere rettsinstans. Anførselen om at uteblivelsesdommen ble avsagt på galt grunnlag fordi dommeren mistolket legens opplysninger, faller derfor utenfor det Tilsynsutvalget har myndighet til å vurdere, jf. domstolloven § 236 fjerde ledd. Under henvisning til disse begrensningene i Tilsynsutvalgets myndighet, avvises den del av klagen som gjelder misnøye med den aktuelle rettsavgjørelsen og den saksbehandling som ligger til grunn for avgjørelsen.

A har anført at han på grunn av behandlingen spørsmålet om gyldig fravær fikk, har følt seg motarbeidet av dommer B. Tilsynsutvalget for dommere legger til grunn at telefonsamtalen dommeren hadde med kommunelegen skjedde i den hensikt å få opplyst saken tilstrekkelig for å avgjøre spørsmålet om gyldig fravær eller ikke. Det anses ikke godtgjort at dommer B ved telefonsamtalen opptrådte i strid med god dommerskikk.

Etter dette finner utvalget ikke grunnlag for å reagere med disiplinærtiltak overfor tingrettsdommer B.

Tilsynsutvalget for dommere fatter etter dette slikt enstemmig

vedtak:

1. Klagen avvises i den utstrekning den gjelder forhold som kan overprøves ved bruk av rettsmidler.
2. Det foreligger forøvrig ikke grunnlag for anvendelse av disiplinærtiltak overfor tingrettsdommer B.